

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 04-04-2019	L	
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/1139		
Ur. broj: 383-01/19-9		

Poslovni broj: UsII-157/19-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja VEVRCA d.o.o., Zgornja Besnica (Republika Slovenija), Senožeti 18, kojeg zastupa odvjetnica Ines Škofač, Zagreb, Ilica 145, protiv rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, klasa: UP/II-034-02/18-01/1139, urbroj: 354-01/19-5 od 8. siječnja 2019., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Javne ustanove „Park prirode Vransko jezero“, Biograd na moru, Kralja Petra Svačića 2. kojeg zastupa odvjetnik Dominik Nizić, Zagreb, Savska cesta 41/XIII i Teambuilding d.o.o., Zadar, Kožinska cesta 108., radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 6. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/1139, urbroj: 354-01/19-5 od 8. siječnja 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbačena je, kao neuredna, žalba tužitelja izjavljena na odluku o odabiru naručitelja javne ustanove „Park prirode Vransko jezero“ Biograd na moru, klasa: 407-01/18-01/05, urbroj: 2198-01/01-18-04 od 28. lipnja 2018.

Tužitelj u tužbi navodi da su povrijeđene odredbe Zakona o općem upravnom postupku i to načelo utvrđivanja materijalne istine, načelo samostalne i slobodne ocjene dokaza, načelo učinkovitosti i ekonomičnosti i dr. Ističe da je točno da je dokaz o uplati sadržavao napomenu da se čeka na izvršenje uplate („Receipt of payment in process“) što ne dokazuje da uplata nije izvršena jer tužitelj prije izvršenja nije povukao nalog za plaćanje ili bilo što drugo. Tužitelj je izvršio uplatu 24. prosinca 2018., a što da je vidljivo iz dokaza koje dostavlja uz tužbu. Tužitelj je podnio žalbu na odluku o odabiru dana 28. prosinca 2018., što je i sam tuženik naveo u obrazloženju. Iako su 25. i 26. prosinca bili neradni dani životno nije logično da uplata koja je izvršena 24. prosinca 2018., ne bi bila vidljiva na računu primatelja do dana donošenja pobijanog rješenja odnosno 8. siječnja 2019. Tužitelj smatra da bi tuženik bio u obvezi dodatno provjeriti primjenu uplate osobito jer se radi o uplati u stranoj valuti iz inozemstva. Zahtjev za plaćanje mu nikada nije odbijen niti mu je novac vraćen, zahtjev je uredno proveden o čemu postoje dokazi u obliku potvrde o izvršenom plaćanju i transakcijskog zapisa. Upućuje na mišljenje Ministarstva financija Republike Hrvatske kao i

okružnicu tog Ministarstva iz kojeg proizlazi da su korisnici proračuna dužni provjeriti zaprimljene uplate čak i ako i same stranke iz bilo kojeg razloga ne dostave u spis. Predlaže da se rješenje poništi te mu se nadoknade troškovi spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nije sporno da je tužitelj uz žalbu priložio „neki“ dokaz o „nekoj uplati“, ali iz tog dokaza suprotno odredbi članka 420. stavka 1. točke 4. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj: 120/16., dalje: ZJN) nije razvidno da je uplata izvršena niti su razvidni podaci koje je potrebno navesti da se uplata vrši iz inozemstva odnosno u konkretnom slučaju nije naveden BIC (SWIFT) CODE banke (NBHRHR2XXXX) niti IBAN banke (HR 12 1001 0051 8630 0016 0). Upućuje na odredbu članka 430. stavak 5. ZJN-a te navodi da je izvršio provjeru uplate putem izvještaja za stavke izvoda koje osigurava FINA, a sukladno uputama Ministarstva financija na koje tužitelj upućuje. Kako u tim izvještajima nije bila vidljiva uplata izvršene naknade od strane tužitelja tuženik se, a radi utvrđivanja svih činjenica i okolnosti važnih za rješenje ove stvari, obratio Hrvatskoj narodnoj banci koja je 8. siječnja 2019., potvrdila da nije zaprimila uplatu o kojoj je priložen dokaz na koji tužitelj upućuje. Ističe da naknadno dostavljeni dokazi ne utječu na zakonitost pobijanog rješenja. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti, podredno usvojiti sukladno odredbi članka 74. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima i članka 434. stavka 4. ZJN.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Javna ustanova „Park prirode Vransko jezero“, u odgovoru na tužbu navodi da je pravilno osporenim rješenjem žalba odbačena iz razloga koji su navedeni u osporenom rješenju. U nastavku obrazlaže meritum ovog spora. Ističe da u postupku tužitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi i nije dokazao da raspolaže jednim ovlaštenim voditeljem građenja i/ili radova. Smatra da je u ponovnom postupku postupljeno sukladno prethodnoj odluci tuženika te predlaže tužbu odbiti kao neosnovanu odnosno podredno žalbu odbaciti zbog nedostatka pravnog interesa.

Teambuilding d.o.o. Zadar u odgovoru na tužbu predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Sud je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) dostavio očitovanje tuženika i zainteresirane osobe tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 420. ZJN-a propisano je koje podatke i dokaze žalba obvezno sadržava pa je tako točkom 10. stavka 1. propisano da žalba obvezno sadržava dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu. Prema stavku 2. citiranog članka Zakona, dokaz iz stavka 1. točke 10. ovoga članka je dokaz na temelju kojeg se može utvrditi da je transakcija izvršena, pri čemu se dokazom smatraju i neovjerene preslike ili ispisi provedenih naloga za plaćanje, uključujući i onih izdanih u elektroničkom obliku, osim u slučaju iz članka 430. stavka 7. ovoga Zakona.

Prema odredbi članka 430. stavak 5. ZJN, Državna komisija provjerava izvršenje uplate naknade za pokretanje žalbenog postupka na računu državnog proračuna Republike Hrvatske.

Iz dostavljenog spisa predmeta proizlazi da tužitelj nije postupio sukladno naprijed navedenoj odredbi članka 420. ZJN budući je priložio dokaz iz kojeg nije bilo razvidno je li uplata izvršena ili ne. Zbog toga je tuženik sukladno odredbi članka 430. stavka 5. ZJN, nakon što je utvrdio putem izvještaja za stavke izvoda koje osigurava FINA da nije vidljiva uplata izvršene naknade zatražio od Hrvatske narodne banke podatak o tome da li je zaprimljena uplata o kojoj je tužitelj priložio dokaz. Hrvatska narodna banka je tuženiku dana 8. siječnja 2019., potvrdila da nije zaprimila uplatu o čemu je tuženik sudu dostavio dokaze.

Stoga, imajući u vidu naprijed navedeno dokazom kojeg je tužitelj dostavio tek uz tužbu nije dovedeno u sumnju utvrđenje tuženika koji je provjerom u odgovarajućoj dokumentaciji utvrdio da nije izvršena uplata naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu. Ovo iz razloga jer iz spisa predmeta proizlazi da je tuženik, suprotno tvrdnji tužitelja, izvršio svoju zakonsku obvezu odnosno provjerio izvršenje uplate naknade za pokretanje žalbenog postupka nakon čega je s obzirom na utvrđeno pravilno žalbu tužitelja odbacio.

Slijedom navedenog, valjalo je pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u točki I. izreke presude, a točka II. izreke presude utemeljena je na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 6. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

